

VESNIČKA

ZÁŘÍ 2016

SOS DĚTSKÉ
VESNIČKY

Láskyplný domov pro každé dítě

*TOBÍK UŽ SE
UMÍ SMÁT*

*JAK CHRÁNÍME
SOUKROMÍ DĚTÍ*

*TAK SNADNO SE
TO NEPOZNÁ*

OBSAH

<p>SOS PŘÍSTAV: Optimismus a pozitivní pohled na svět</p> <p>3 →</p>		<p>SOS SLUNÍČKO: Tobík už se umí smát</p> <p>5 →</p>		<p>Neobyčejný dárek k šedesátinám</p> <p>6 →</p>	
<p>Tak snadno se to nepozná</p> <p>7 →</p>		<p>O dětech a pro děti</p> <p>8 →</p>		<p>Zdroje příjmů v roce 2015</p> <p>9 →</p>	
<p>Sportem ku pomoci dětem</p> <p>10 →</p>		<p>Zajímá vás: Jak chráníme soukromí dětí</p> <p>11 →</p>			

ÚVODNÍ SLOVO

**VÁŽENÍ
A MILÍ PŘÁTELÉ
SOS DĚTSKÝCH
VESNÍČEK,**

je mi ctí, že vám
mohu představit
zbrusu nové pod-
zimní číslo časopisu

Vesnička, který od nás jako naši příznivci
a podporovatelé pravidelně dostáváte.

Léto pomalu končí, ale my se za ním ještě
trochu ohlédneme. Přinášíme vám zprávy
o zajímavých událostech, které v letních
měsících proběhly. Ještě před prázdnina-
mi jsme uspořádali několik vzdělávacích
seminářů na základních školách, zaměřených
na téma nevhodného zacházení

s dětmi. Tyto semináře jsou součástí na-
šich preventivních aktivit, protože věříme,
že každé dítě by mělo vědět, jaké chování
vůči dětem je zcela nepřijatelné. Kampaň
„Tak snadno se to nepozná“ se o to snaží.

Uskutečnila se i řada akcí s našimi firem-
ními partnery, o kterých se můžete rovněž
dočíst. Ani tentokrát nechybí příběhy
rodin a dětí, kterým pomáháme. Inspirací
pro někoho může být život pěstounské ro-
diny Polanských ve chvalčovské vesničce.
Dozvíte se, z jakých zdrojů byly financovány
naše programy v roce 2015,
a na vaše dotazy zařazujeme články
o tom, jak chráníme soukromí dětí,
o které se staráme, a jak zacházíme
s jejich osobními údaji.

Budeme moc rádi, když se s námi podělíte
o to, jak se vám Vesnička líbí a o čem
byste si chtěli přečíst příště. Vaše podněty
jsou pro nás důležité a rádi se budeme
věnovat tématům, o která máte zájem.
Napsat nám můžete na e-mail
detem@sos-vesnicky.cz.

Přeji vám inspirativní čtení v babím létě!

Hana Pazlarová
Předsedkyně představenstva SOS dětských
vesniček

Foto © Archiv SOS dětských vesniček

Manželé Polanští a pětice jejich dětí vyrazí na procházky po okolí Chvalčova.

SOS PŘÍSTAV: OPTIMISMUS A POZITIVNÍ POHLED NA SVĚT

VE CHVALČOVSKÉ SOS DĚTSKÉ VESNIČCE VYCHOVÁVÁ PĚTICI DĚTÍ MANŽELSKÝ PÁR – ZDENA A JAN POLANŠTÍ.

JSOU MANŽELÉ 32 LET A VYCHOVALI SPOLU DVĚ VLASTNÍ DCERY, KTERÝM JE DNES 25 A 30 LET. POLANŠTÝM SE PO ODCHODU JEJICH DĚTÍ DO SAMOSTATNÉHO ŽIVOTA ZDÁLO, ŽE JIM NAJEDNOU NĚCO PODSTATNÉHO V ŽIVOTĚ CHYBÍ. CÍLILI POTŘEBU ZABÝVAT SE NĚČÍM NAPLŇUJÍCÍM A ROZHODLI SE TAK PŘED DVĚMA LETY ODEJÍT Z PŘEROVA DO CHVALČOVSKÉ SOS DĚTSKÉ VESNIČKY. NYNÍ SE STARAJÍ O PĚT SOUROZENCŮ VE VĚKU 10, 9, 7, 6 A 5 LET A ŘÍKAJÍ, ŽE NALEZLI NOVÝ SMYSL ŽIVOTA. SNAŽÍ SE PŘITOM BÝT SVÝM DĚTEM TĚMI NEJLEPŠÍMI PĚSTOUNY, RÁDCI, VYCHOVATELI A PARTNERY.

O tom, jaké je to být pěstouny v SOS dětské vesničce, jsme si s nimi povídali uprostřed června, tedy uprostřed měsíce,

v němž slaví svátek všechny děti. Hned jsme pochopili, že své pěstounství berou opravdu vážně a zodpovědně, ale přitom jej zvládají hravě, s nadhledem a optimismem jim vlastním.

Polanští, kdy poprvé jste slyšeli o SOS dětských vesničkách a co vás na nich zaujalo?

O aktivitách SOS dětských vesniček jsme se poprvé dozvěděli koncem 90. let. Pracoval jsem tehdy jako ředitel a sociální pedagog nízkoprahového centra Kappa v Přerově. Díky své práci jsem získal informace o SOS dětských vesničkách. Věděl jsem už tenkrát, že jedna vesnička se nachází také v nedalekém Chvalčově. Vzpomínám si, že už tehdy mi informace o SOS dětských vesničkách zněly pozitivně. A to jsem ještě netušil, že zde jednou budeme se ženou také žít, a dokonce vychovávat děti coby pěstouni.

Jaká vlastně byla vaše motivace pro přijetí pěti dětí do pěstounské péče a pro váš příchod z města do vesničky ve Chvalčově?

Myšlenka, že bychom se mohli starat o děti v pěstounské péči, nás se ženou napadla asi před čtyřmi lety. Bylo to v době, kdy jsme nutně potřebovali životní změnu a určitě jsme nechtěli upadnout do letargie či „krize středního věku“. Po odchodu dcer z domova jsme zůstali sami doma jen se psem. Tehdy jsem už nepracoval v oboru, kde jsem mohl radit a pomáhat lidem, a tato práce mi chyběla. Oba jsme měli pocit, že bychom chtěli smysluplně trávit další roky našeho společného života.

Viděli jsme reportáž o pěstounské péči a pak jsme se rozhodli do ní také zapojit a uplatnit naše životní zkušenosti. Lákal nás život v komunitě a v blízkosti přírody. Roli hrálo i naše nadšení, ale vše jsme zároveň zvažovali zodpovědně a realisticky.

Začali jsme si hledat informace a kontakty a znovu jsme si vzpomněli i na SOS dětskou vesničku ve Chvalčově. Okolí Chvalčova bylo oblíbeným místem našich výletů z nedalekého Přerova, kde jsme žili. Začali jsme si vytvářet plány, jak spojit pěstounství s naším profesním a osobním životem. Porovnali jsme představy se skutečností a nakonec do sebe vše zapadlo. I přes občas náročné okamžiky, které zažívají všichni rodiče, jsme spokojeni a svého rozhodnutí jsme nelitovali.

Jak na toto vaše rozhodnutí reagovaly vaše dcery a ostatní blízcí? Fandí Vám a podporují Vás?

Obě dcery naše rozhodnutí přijaly pozitivně a velice nám fandily. Vždy jsme měli velice hezký blízký vztah. Ony i jejich partneři tvoří součást naší velké rodiny. Ani u dalších lidí v našem okolí jsme se

v úvahu především zájmy dětí a nikdo neměl potřebu něco komplikovat.

První rok jsme se snažili být maximálně spolu. Předškolní děti zůstávaly ještě doma, do školky začaly docházet později. Bylo to období náročné, ale přesto hezké. Jakmile jsme uložili večer děti do postýlek, tak zhruba po čtvrt hodině jsme se do svých vlastních se ženou uložili moc rádi i my sami. Bylo to období, kdy naše děti hledaly jistotu a oporu. Měly tendenci vázat se na každého dospělého ve svém okolí. Ale ve Chvalčově jsme tak na procházkách poznávali spoluobčany a rychleji navazovali kontakty se sousedy. Teď už jsou děti více zvyklé, že ne každý kolemjdoucí patří k nám.

Později se naše aktivity zaměřili i mimo náš nejužší rodinný kruh. Malé děti nastoupily do školky, poznávaly širší

„Vedeme děti k sourozenecké sounáležitosti, ohleduplnosti a pomoci ostatním. Snad se nám to i daří.“

nesetkali s negativní reakcí. Všichni nám fandí a vyjadřují dokonce i obdiv. Občas se někdo podiví, zda nám to stojí za to a proč si neužíváme klidu „zralého věku“. Tento způsob života nám ale vyhovuje a přináší jistotu a uspokojení.

Jak jste zvládli vstupní školení rodičovských kompetencí, které je pro pěstouny povinné ze zákona, a jak probíhalo sžívání s dětmi převzatými do péče?

Od našeho rozhodnutí stát se pěstouny až k obdržení Osvědčení pro výkon pěstounské péče uběhlo skoro třináct měsíců. Samotné nastěhování do vesničky ve Chvalčově a převzetí našich pěti dětí proběhlo velice hladce a rychle. Dvě nejstarší děti byly umístěny v dětském domově a tři malé děti v kojeneckém ústavu v sousedním městě o 15 km dál. Plán převzetí všech pěti dětí do jedné domácnosti pro ně znamenal jejich společné soužití a vyrůstání po dvou a půl leté odluce. Měli jsme štěstí na všechny lidi, kterých se naše převzetí dětí do péče týkalo, ať to byli pracovníci SOS dětských vesniček nebo i školitelé a pracovníci ústavních zařízení, kteří nám děti perfektně připravili a vypiplali z nejhoršího od doby jejich oddělení rodiči. Všichni se k nám chovali vstřícně a ochotně. Všechny strany braly

okolí a vrstevníky a už nepotřebovaly naši neustálou přítomnost a péči. Získali jsme se ženou více volného času. Rozhodně bychom ale neměnili, na celodenní rachot a mumraj jsme zvyklí a občas nám dokonce chyběl.

Necítíte se někdy unavení a přemožení starostmi o pět dětí?

Za sebe i za svou ženu mohu říci, že unavení se občas cítíme jako všichni rodiče, ale už je to lepší než v prvních měsících. Přemožení starostmi určitě nejsme. I malé děti, kterým bylo v době našeho převzetí do péče pouhých 3,4 a 5 let, byly velmi soběstačné. Hodně se snažíme být venku, chodíme po okolí, trávíme co nejvíce času aktivně. Občas je u nás ale dost hlučno. Děti zpočátku soutěžily o výhradní pozornost dospělých, o nejlepší sousto u jídla, o nejlepší místo na pohovce a o možnost dokázat, jak jsou šikovné. Pokud to jde, snažíme se je vést k pocitu vzájemné sourozenecké sounáležitosti, ohleduplnosti a pomoci ostatním. Snad se nám to i daří.

Jak zvládáte v tak velkém počtu dětí každodenní běžné povinnosti a chod domácnosti? Pomáhají vám i zaměstnanci SOS dětské vesničky?

Pokud je to někdy potřeba, máme možnost využít hlídání dětí nebo si vyžádat pomoc rodinné asistentky či psychologa. Děti mohou navštěvovat zdarma některé kroužky a volnočasové aktivity, případně je může někdo z pracovníků SOS dětských vesniček vyzvednout ze školy. Rádi také občas využijeme nabídku poznávacích výletů.

Pane Polanský, jste zkušenými rodiči a pěstouny. Máte nějakou praktickou radu či doporučení pro ostatní rodiče, pěstouny a pedagogy, která jim pomůže zvládat občas náročné situace při výchově dětí a péči o ně?

Pro práci s našimi dětmi a s lidmi obecně se snažím být spíše osobou doprovázející než ovládající. Na druhé straně být příliš bezbřehý a demokratický vždy není možné. Zvláště při výchově tolika ještě malých dětí. Mou snahou je „neválcovat a nebýt válčován“ aneb „žít a nechat žít“. Ne vždy se to daří, ale snažíme se o to.

Co byste vzkázal těm, kteří se stejně jako vy před dvěma lety nyní rozhodují o přijetí dětí do pěstounské péče?

Rád bych jim vzkázal, aby vše dopředu dobře zvážili a rozmysleli si, ale aby se zároveň ničeho nebáli. Vaše děti vám vaši lásku a péči bohatě vrátí a navíc za vámi stojí profesionálové – pracovníci jedné z nejstarších a neznámějších organizací, která pečuje o ohrožené děti v České republice. A ti vám poskytují potřebnou pomoc a podporu.

Kdybyste měl možnost se dnes znovu rozhodnout pro život ve chvalčovské vesničce, volil byste stejně?

Určitě ano!

ŽIVOTNÍ KRÉDO POLANSKÝCH:

„Zažili jsme si své vzlety i pády a zatím jsme si nakonec vždy udrželi pozitivní pohled na svět a optimismus. V nejtěžších chvílích jsme se dokázali vzájemně podpořit. Myslím, že je dobré vnímat se jako součást komunity, společnosti a přírody a nechtít být jejich středem a pánem. Dobrymi vlastnostmi jsou tolerance a pochopení, bez občasných průšvihů a strastí by člověk nemohl vnímat chvíle radosti a štěstí.“

Foto © Archiv SOS dětských vesniček

V SOS Sluníčku se snažíme vytvořit podmínky podobné rodinnému prostředí. (ilustrační fotografie)

SOS SLUNÍČKO: TOBÍK UŽ SE UMÍ SMÁT

RÁDI BYCHOM VÁM VYPRÁVĚLI PŘÍBĚH PĚTILETÉHO TOBÍKA*, KTERÉHO JSME V ÚNORU PŘIJALI DO NAŠEHO KRIZOVÉHO ZAŘÍZENÍ PRO DĚTI VYŽADUJÍCÍ OKAMŽITOU POMOC SOS SLUNÍČKO V KARLOVÝCH VARECH. TOBÍK TO NEMĚL VE SVÉM KRÁTKÉM ŽIVOTĚ ZROVNA JEDNODUCHÉ. DO NOVÉHO, PŘECHODNÉHO DOMOVA, SE DOSTAL NA PODNĚT SOCIÁLNÍ PRACOVNICE ORGÁNU SOCIÁLNĚ PRÁVNÍ OCHRANY DĚTÍ (OSPOD), PROTOŽE JEHO OTEC BYL AGRESIVNÍ A TOBÍKOVU MAMINKU BIL. JAK SE BOHUŽEL POZDĚJI ZJISTILO, ANI DĚTI NEBYLY RAN A NÁSILÍ UŠETŘENY, ZVLÁŠTĚ KDYŽ SE OTEC VRÁTIL DOMŮ OPIILÝ.

Tobíka si vzaly do péče hned po příchodu k nám sociální pracovnice a tety a začaly se mu okamžitě všestranně věnovat. Tobík potřeboval citlivý individuální přístup a s postupem času začal dělat pokroky. Po přijetí do SOS Sluníčka byl klidný, ze začátku byl zaražený, málo mluvil a bylo potřeba jej umýt a vyprat všechno jeho oblečení a věci, se kterými do zařízení přišel. Později ale začal být nervózní až útočný, po nocích chodil po domě a hledal, co by si kde vzal a ukryl do svého pokoje. Jeho neklid, nedostatek lásky a blízkosti rodičů a nejistota, co s ním bude, se začaly projevovat tak, že ničil hračky a jejich zbytky schovával na různých

místech po domě. O svém otci říkal, že je „zlej člověk a feťák“. Svůj vztek si kompenzoval tak, že mluvil velmi sprostě a na ostatní děti z SOS Sluníčka dělal časté sexuální narážky.

Všem bylo jasné, že Tobík potřebuje spoustu času a trpělivé péče, aby se vyrovnal s nepříjemnými životními zkušenostmi. Navázali jsme proto spolupráci s paní psychologkou, která s Tobíkem pravidelně pracuje, a tak se brzy jeho situace začala stabilizovat, a dokonce i zlepšovat. Tety mu neustále opakovaly, jaké chování je vhodné a přiměřené, co dělat nesmí, co se ve společnosti nedělá a neříká. Pravidelně trénoval nácvik osobní hygieny, protože při příchodu do SOS Sluníčka si neuměl vyčistit zoubky, ani se pořádně umýt.

Po pár měsících usilovné práce s Tobíkem se začalo jeho chování výrazně měnit k lepšímu. Tobík sice stále umí zlobit, ale už umí také poprosit a poděkovat, uklidit po sobě hračky nebo nádoby a vyčistit si zuby nebo umýt si mýdlem ruce. Bez pomoci se sám zvládne správně obléknout a baví ho koupání ve vaně. Získal více důvěry k ostatním a chuti do života, rád se mazlí a za pochybení se dokáže omluvit. Navíc miluje hudbu a tanec, který rád předvádí především na větších akcích s dalšími dětmi i dospělými. Zkrátka je to

zdravý statný kluk, který za posledních několik měsíců udělal velké pokroky.

Rodina Tobíka několik týdnů vůbec nekontaktovala. Nebylo vůbec známo, kde se jeho rodiče nacházejí. Po dvou měsících rodiče sice přišli na první návštěvu, synkovi naslibovali různé věci, ale pak už se neozvali. Toto se opakovalo ještě dvakrát. Tobík byl vždy po návštěvě smutný a zklamaný. Jeho rodina nic ze slíbeného nedodržela a nakonec také svého druhého syna umístila do jiného krizového zařízení. V současné době hledáme pro Tobíka vhodné pěstouny, kteří by se o něj chtěli postarat a věnovat mu veškerou lásku a péči, kterou si plně zaslouží.

**Jména byla z důvodu ochrany soukromí změněna.*

SOS SLUNÍČKO je zařízení s nepřetržitým provozem pro děti v krizové situaci, které vyžadují okamžitou pomoc. V SOS Sluníčku pomáháme rodinám, které se vzhledem k tíživé životní situaci nemohou na přechodnou dobu o dítě postarat, a také dětem zanedbávaným, zneužívaným nebo týraným. V současnosti provozujeme dvě SOS Sluníčka v Karlových Varech a jedno v Praze. V roce 2015 jimi prošlo 104 dětí.

NEOBYČEJNÝ DÁREK K ŠEDESÁTINÁM

OBČAS SE STANE, ŽE NÁS NĚKTERÝ Z DÁRCŮ PŘEKVAPÍ NETRADIČNÍM DÁREM NEBO ZPŮSOBEM JEHO PŘEDÁNÍ. JEDEN TAKOVÝ ZAJÍMAVÝ PŘÍBĚH SE NEDÁVNO PŘIHOVDILA NECHCEME SI HO NECHAT SAMI PRO SEBE.

Letos na jaře nás v SOS dětských vesničkách velmi potěšil dopis od pana Květoslava Growky, který je naším příznivcem. Sleduje již mnoho let, co a jak se v SOS dětských vesničkách a kolem nich děje. Zajímá se o to, jaké nové služby poskytujeme, o kolik dětí se staráme, jaké akce pro ně připravujeme, zkrátka bedlivě sleduje, jak se naše organizace vyvíjí a jak se jí daří.

Pan Growka letos oslavil své významné životní jubileum – 60. narozeniny. Pracuje dlouhá léta jako archivář, zajímá se o historii, je členem České numismatické společnosti, rád cestuje, je stále aktivní, raduje se z vnoučat svých bratrů a těší se dobrému zdraví. S láskou a se zaujetím vzpomíná na své dětství a cítí přitom vděčnost za to, že jej a vůbec celý svůj život mohl prožít harmonicky. Jeho práce

Pan Květoslav Growka v šesti letech v první školní den.

a životní zkušenosti z něj učinily člověka, který je zvědavý a není lhostejný k tomu, co se děje v jeho okolí.

Pan Květoslav Growka (druhý zprava) a jeho rodina.

Při vzpomínání na dětství si pan Growka uvědomil, že by svůj vděk za bohatý a naplněný život chtěl nějak splatit.

Rozhodl se proto, že svým příbuzným, přátelům a známým pošle psaní, ve kterém jim oznámí své přání, totiž, že si ke svým 60. narozeninám nepřeje žádné okázalé oslavy a dary. Naopak namísto organizování drahé oslavy má v plánu zaslat finanční příspěvek ve prospěch SOS dětských vesniček, aby tím umožnil ohroženým dětem prožít stejně spokojené dětství, jaké měl on sám.

Tak se nakonec opravdu stalo. Pan Growka zaslal na náš účet finanční příspěvek a dostali jsme od něj také velmi hezký dopis, který rozeslal své rodině a přátelům, a v němž je vyzval, aby i oni pomáhali ohroženým dětem. Posuďte sami. Úryvek z něj si nyní můžete přečíst zde:

„Je nasnadě, že zájem o historii mě provází velice dlouho, nyní v profesi archiváře. Za ta léta se mi v hlavě naskládalo mnoho různých střípků dějin, které občas vyplavou na povrch. A právě tak se stalo i nyní. Četl jsem kdysi, jak textilní továrník v Jeseníku obdaroval chudinský stav z radosti nad uzdravením své dcerušky, jak nezapomněl na finanční dary pro potřebné o svém životním jubileu. I já mám tuto potřebu podělit se o radost, že jsem prožil láskou naplněné dětství a žil těch šest desetiletí v míru a relativním zdraví. Již několik let pravidelně podporuji SOS dětské vesničky, kde žijí děti, které byly o láskyplný domov připraveny. Myslím si, že než dělat nějaké velké oslavy mých narozenin pro nás, kterým takřka nic nechybí, věnuji raději finanční obnos na konto SOS dětských vesniček. My budeme mít ještě dost příležitostí se individuálně setkat.“

Mnohokrát děkujeme.

Poznámka redakce: Text původního dopisu byl redakčně krácen se souhlasem autora – pisatele dopisu.

„TAK SNADNO SE TO NEPOZNÁ“

TAK SE JMENUJE PREVENTIVNÍ A OSVĚTOVÝ PROGRAM, KTERÝ SOS DĚTSKÉ VESNÍČKY SPUSTILY JIŽ PŘED DVĚMA LETY A KTERÝ SE INTENZIVNĚ VĚNUJE PROBLEMATICE NÁSILÍ NA DĚTECH. JDE O CELOSVĚTOVÝ PROBLÉM, PŘED NÍMŽ NELZE ZAVÍRAT OČI. ZA POSLEDNÍCH NĚKOLIK LET BYLO NAHLÁŠENO VÍCE NEŽ 25 000 PŘÍPADŮ ZNEUŽÍVÁNÍ, ZANEDBÁVÁNÍ A TÝRÁNÍ DĚTÍ. ODBORNÍCI VŠAK ODHADUJÍ, ŽE SKUTEČNÝ POČET DĚTÍ, KTERÝM SE DĚJE TOTO BEZPRÁVÍ, JE MNOHEM VYŠŠÍ.

Týrání a zneužívání dětí není možné akceptovat v žádné z jeho forem, neboť každé násilí na dítěti je neospravedlnitelné, neomluvitelné, nepřipustné a v rozporu s právy dětí. Fyzické násilí lze rozeznat snadno. Další typy násilí, jakými jsou například sexuální zneužívání, dlouhodobé zanedbávání či psychické násilí poznamenávají děti hlubokými, nezhojitelnými jizvami.

Jakákoli forma násilí na dětech má nejen ničivé účinky na jejich budoucí život, ale také zásadně ovlivní formování osobnosti člověka. Navíc je prokázána souvislost mezi týráním a následným rozvojem duševních onemocnění. Týrání dětí může být příčinou vzniku duševních poruch jako jsou deprese, úzkost, poruchy příjmu potravy, problémy s chováním, sebevražedné sklony, sebepoškozování a nedovolené užívání omamných látek. Násilí na dětech ovlivňuje i úspěšnost jejich školního vzdělávání. Existuje spojitost mezi násilím a rizikovým sexuálním chováním, objevují se důkazy o vazbě na rozvoj obezity a dalších nepřenositelných nemocí.

Včasná pomoc ohroženým dětem je proto nesmírně důležitá. Čím dříve se jim dostane pomoci, tím větší mají šanci na uzdravení. Včasné rozpoznání rizikového prostředí a odstranění jeho vlivu může významným způsobem ovlivnit vývoj dítěte a přispět k harmonickému a bezproblémovému průběhu dětství. Z toho důvodu SOS dětské vesničky již v roce 2014 zahájily preventivní osvětový projekt pod názvem „Tak snadno se to nepozná“.

Zpočátku byla vytvořena kampaň Tak snadno se to nepozná, která byla spuštěna v září roku 2014 a zaměřovala se právě na informování široké veřejnosti o problému týrání a zneužívání dětí. Vzniklo video, byly vytvořeny letáky a kampaň byla rozšířena také na internetu pomocí banerů. V říjnu 2014 proběhla tisková konference, kde se k problému vyjádřili kromě zástupců SOS dětských vesniček také klinická psycholožka a zástupci Policie ČR a Magistrátu hl. m. Prahy.

Druhou fází kampaně byl stejnojmenný projekt „Tak snadno se to nepozná“, jehož cílem bylo upozorňovat děti i dospělé na problematiku ohrožených dětí a zároveň poskytovat praktickou pomoc, co dělat, kam se obrátit a jak reagovat, pokud se samy děti či dospělí v jakékoli podobě s násilím setkají. Pilotní projekt byl realizován v roce 2015 jako program primární prevence na základní školách. Byli vybráni a následně vyškoleni lektori, kteří docházeli během října a listopadu do 1. a 2. tříd pražských základních škol a prostřednictvím interaktivních seminářů seznamovali děti a pedagogy s rizikovými situacemi a možnými způsoby řešení.

Děti se v modelových situacích seznámily s možnostmi, jak se mohou ony samy prakticky chránit. Získaly informace o organizacích, na které se mohou v případě potřeby obracet o pomoc. Celkem proběhlo 50 seminářů na 9 pražských základních školách a edukováno bylo 1162 dětí.

Rovněž vznikl školící materiál (Tak snadno se to nepozná – Metodika realizace primárně preventivních programů na prvním stupni základních škol), který má sloužit jako metodika pro zájemce o danou problematiku. Tato publikace je volně ke stažení na webových stránkách SOS dětských vesniček na www.sos-vesnicky.cz v sekci O sdružení/Publikace.

PROJEKT „TAK SNADNO SE TO NEPOZNÁ“ V ROCE 2016

V tomto roce se podařilo získat potřebné finanční zdroje k realizaci tohoto projektu, takže osvětu problematiky ohrožených dětí můžeme šířit i nadále. Programy primární prevence jsme realizovali v květnu a červnu 2016 v Praze a Karlových Varech. Projekt byl opět zaměřen na 1. a 2. třídy základních škol. V obou měsících proběhlo 15 seminářů a proškolili jsme 422 dětí v Praze a 294 dětí v Karlových Varech, celkem 716. Vzhledem k závažnosti tohoto tématu chceme v programech primární prevence pokračovat také v budoucnu s cílem rozšířit informovanost i do dalších základních škol.

Zpestřením v rámci vzdělávacího semináře na ZŠ Tusarova v Praze navíc bylo pěvecké vystoupení jedenáctileté kanadské zpěvačky Capri Everitt, která cestuje po světě a sbírá tak finanční prostředky na podporu SOS dětských vesniček. Vzala si na sebe nelehký úkol, naučit se 80 písní ve 41 různých jazycích a získat 1 milion dolarů pro ohrožené děti v programech SOS dětských vesniček na celém světě. V každé zemi zpěvem jejich národní hymny šíří myšlenku pomoci dětem, které ji potřebují. Od loňského prosince už takto procestovala přes padesátku zemí a Praha byla její 57. zastávkou. Více se můžete dozvědět na www.sos-vesnicky.cz/pro-media/novinky.

OSLAVA DNE DĚTÍ V KARLOVÝCH VARECH

11. června jsme oslavili v SOS dětské vesničce v Karlových Varech-Doubí den dětí. Na děti čekala spousta her, soutěží a zábavy, kterou si užily nejen ony, ale i dospělí. Zpestřením byl zásah hasičů za použití pěny, ve které se děti i vykouply. Dobrovolníci a přátelé z Armády spásy hráli na kytary, tamburíny a rumbakoule a pro děti postavili stezku odvahy ve větvích stromů a malé lanové překážky.

Nejmenší děti si užily soutěže a hry s míčky, větší děti nadchla střelba ze vzduchovky pod dohledem příslušníků Policie ČR. Všichni si chtěli vyzkoušet, jaké to je být policistou v plné zbroji nebo hasičem u stříkačky. Den dětí se vydařil. Náladu byla opravdu skvělá. Děkujeme všem, kdo se na akci podíleli.

KONCERTY „Z LÁSKY K HUDBĚ“

Společnost Kaufland je dlouholetým partnerem SOS dětských vesniček. Prakticky již od roku 2011 se úspěšně rozvíjí vzájemná spolupráce, která zahrnuje různé aktivity. Například nyní se společnost podílí na opravě jednotlivých domů ve vesničkách. V letošním roce Kaufland opět pořádá sérii letních rockových koncertů pod názvem „Z lásky k hudbě“ a část výtěžku z každé prodané vstupenky věnuje na podporu naší organizace. Koncerty probíhají od července do září v 6 městech po celé České republice. Více se dozvíte na www.kaufland.cz.

KAMPAŇ „OPLAŤ ÚSMĚV“

V květnu skončila úspěšná charitativní kampaň „Oplat' úsměv“ značky Orbit společnosti Wrigley. Hlavním cílem projektu bylo vysvětlit dětem důležitost každodenní dentální hygieny. Dalším cílem bylo podpořit SOS dětské vesničky finančním darem tak, abychom mohli

pomáhat chránit úsměvy co možná největšího počtu ohrožených dětí. Nakonec na pomoc dětem v SOS dětských vesničkách putuje úctyhodných 891 709 Kč z prodeje žvýkaček bez cukru. Získané finanční prostředky budou využity na rekonstrukci domů v SOS dětských vesničkách, kde společně s pěstouny žijí děti, které nemohou vyrůstat ve vlastní rodině a rovněž jimi budou hrazeny preventivní programy SOS Kompas.

JARNÍ ÚKLID KARLOVARSKÉ VESNIČKY

Koncem května jsme oslavili patnáct let spolupráce s Hypoteční bankou. Díky ní bylo připraveno pro naše malé klienty mnoho zábavných aktivit. Děti mohly zpívat, malovat, skákat v nafukovacím hradě, nebo se mohly převléknout za princeznu, vílu, skřítku nebo čaroděje. Tyto proměny zachytil svým fotoaparátem známý český fotograf Herbert Slavík. Zatímco se děti dobře bavily, zaměstnanci banky pracovali pilně na úklidu vesničky. Vymalovali v domech, natřeli a opravili ploty, zahradničili a věnovali se dalším pracem.

ŘIDIČSKÉ PRŮKAZY PRO MLADÉ DOSPĚLÉ

V programu SOS Kotva usnadňujeme mladým dospělým vstup do samostat-

ného dospělého života. Aktuálně se staráme o 7 „zletilých dětí“ a právě třem z nich jsme za podpory společnosti Hyundai umožnili absolvovat kurz pro získání řidičského oprávnění skupiny B. Uvědomujeme si totiž, že tato nová dovednost jim výrazně usnadní uplatnění na trhu práce a umožní jim získání jejich mnohdy prvního zaměstnání. Společnosti Hyundai velmi děkujeme za podporu.

DEN RODIN

V areálu Rolava v Karlových Varech se uskutečnila akce s názvem Den rodin. Zúčastnily se jí pracovnice SOS dětských vesniček a klienti z SOS Přístavu, SOS Majáku i SOS Sluníčka. Děti a návštěvníci se mohli zapojit do spousty her, vyrábění a mohli se také vyfotit či popovídat si s Barborou Špotákovou a Monikou Absolonovou. Také za SOS dětskou vesničku jsme měli připravené aktivity pro účastníky, a to od nejmenších věkových kategorií až po dospěláky. Ty jsme informovali o našich poskytovatelských službách a programech a o pěstounské péči.

VELKÉ VLAKOVÉ DOBRODRUŽSTVÍ

Děti z SOS Kajuty v Bystřici pod Hostýnem a z SOS Kompasu v Přerově podnikly třídní výlet vlakem do Karlových Varů a okolí. Většina dětí cestovala Pendolinou poprvé v životě. Děti kromě samotné návštěvy Karlových Varů absolvovaly také pěší túru kolem řeky Ohře ke Svatošským skalám a dále až do Lokte nad Ohří, kde si prohlédli hrad. Nocleh a výborná večeře byly zajištěny v karlovarské vesničce. Někteří z výletníků poslali domů krásné historické pohlednice, jiní zakoupili pravé lázeňské oplatky. Všechny děti i jejich dospělý doprovod si výlet moc užili, byli dojatí přírodními krásami i památkami, které společně navštívili. Jsme rádi, že jsme mohli dětem ze sociálně znevýhodněných rodin zprostředkovat nevšední dojmy a zážitky, které by se svými rodiči nemohly získat.

ZDROJE PŘÍJMŮ V ROCE 2015

OD NAŠICH DÁRCŮ ČASTO SLÝCHÁME OTÁZKU, JAK JE TO VLASTNĚ S FINANCOVÁNÍM POMOCI OHROŽENÝM DĚTEM V PROGRAMECH SOS DĚTSKÝCH VESNIČEK. NAŠE PARTNERY A PŘÍZNIVCE ZAJÍMÁ, JAKÉ JSOU ZDROJE NAŠICH PŘÍJMŮ, JAK VELKÁ ČÁST JICH PLYNE ZE STÁTNÍCH PROSTŘEDKŮ A KOLIK PENĚZ ZÍSKÁVÁME Z PŘÍSPĚVKŮ SOUKROMÝCH DÁRCŮ, OD FIREM, DALŠÍCH PARTNERŮ ČI INSTITUCÍ. PROTO JSME PRO VÁS PŘIPRAVILI STRUČNÝ PŘEHLED NAŠICH PŘÍJMŮ ZA LOŇSKÝ ROK, KTERÝ VÁM DÁ ODPOVĚDI NA TYTO OTÁZKY A OBJASNÍ, JAK JE TO S FINANCOVÁNÍM NAŠICH AKTIVIT.

V roce 2015 SOS dětské vesničky hospodařily s příjmy v celkové výši 70 634 152 Kč, což je o 15 % více než v roce 2014. Strategii SOS dětských vesniček je vícezdrojové financování. Více než polovinu (asi 51%) všech příjmů tvořily soukromé dary od jednotlivců a firem. Z veřejných prostředků, tj. z příspěvků od státu a z veřejných dotací, jsme mohli financovat naši pomoc dětem téměř z 29 % a 5 % připadá na ostatní menší zdroje příjmů organizace. Navýšením příjmů jsme současně pokračovali v přípravách na rok 2017, kdy SOS dětské vesničky v ČR přestanou pobírat dotace z mezinárodní federace SOS Children's Villages International a stanou se tak plně finančně samostatnými.

Co se týče regionálního rozložení našich příjmů, většinu příjmů (85 %) zajišťovaly lokální (české) zdroje příjmů, dalších 15 % připadlo na zahraniční zdroje. Příspěvky od soukromých dárců z ČR se na provozních příjmech podílely z 60 %.

SOUKROMÉ DARY – INDIVIDUÁLNÍ A FIREMNÍ

V minulém roce jsme do SOS rodiny přivítali 2413 nových dárců z řad jednotlivců a 169 firemních dárců. Příjem ze soukromých zdrojů, tj. z darů jednotlivců ve výši zhruba 30 % i firem a firemních nadací ve výši cca 20 % byl meziročně stabilní, tedy téměř ve stejné výši jako v roce 2014. Tento trend je důležitý pro

zajištění dlouhodobého a udržitelného financování našich programů pomocí ohroženým dětem.

V roce 2015 jsme celkem získali 42 743 finančních darů od 14 098 individuálních nefiremních dárců v celkové výši přes 18,7 mil. Kč. V roce 2015 nám firemní dárci poskytli finanční prostředky ve výši 11,9 mil. Kč, filantropické nadace pak 726 tisíc Kč. Celkem nás v roce 2015 podpořilo 481 firemních dárců a nadací.

Důležitou součástí soukromé podpory jsou věcné dary a darované služby, které nám umožňují šetřit část našich prostředků. V roce 2015 jsme obdrželi nefinanční pomoc v hodnotě přesahující 733 tisíc Kč.

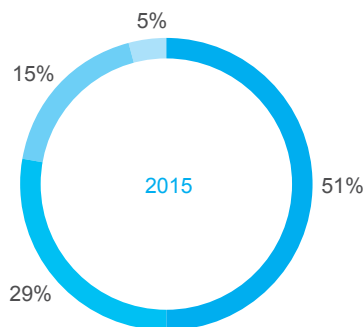
VEŘEJNÉ ZDROJE

Výrazný nárůst jsme zaznamenali především v oblasti veřejných dotací. Dynamický rozvoj našich aktivit v téměř 80 obcích České republiky podpořila ve svém grantovém řízení řada místních samospráv, což potvrzuje potřebnost našich služeb v těchto regionech. Příjem z veřejných dotací a státních příspěvků tvoří téměř 29 % veškerých našich příjmů.

PŘÍJMY ZE ZAHRANIČÍ

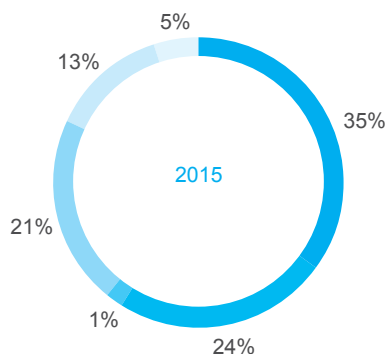
Pokles příjmů ze zahraničí je způsoben plánovaným snížením příspěvku zastřešující organizace SOS Children's Villages, který bude v roce 2017 zcela ukončen.

Jménem všech dětí, kterým jsme společně pomohli, velice děkujeme. Bez vaší podpory bychom se neobešli.

ZDROJE FINANCOVÁNÍ

- Soukromé dary
- Veřejné zdroje
- Zahraniční zdroje
- Ostatní výnosy

MÍSTNÍ ZDROJE

- Individuální dárci
- Firmy a nadace
- Věcné dary
- Veřejné granty a dotace
- Státní příspěvky
- Ostatní výnosy

MEZINÁRODNÍ DEN ZÁVĚTÍ

TAKÉ LETOS PŘIPADÁ NA 13. ZÁŘÍ MEZINÁRODNÍ DEN ZÁVĚTÍ. TÉMA ZÁVĚTÍ NENÍ V ČESKÉ SPOLEČNOSTI PŘÍLIŠ DISKUTOVANÉ A PRÁVĚ TO MŮŽE BÝT JEDEN Z DŮVODŮ, PROČ KAŽDOROČNĚ STÁTU PŘÍPADNOU DESÍTKY MILIONŮ KORUN Z MAJETKU ZEMŘELÝCH, KTEŘÍ NEMĚLI DĚDICE. JEN ZA ROK 2014 SE TATO ČÁSTKA VYŠPLHALA NA 180 MILIONŮ KORUN.

Tato statistika dovedla české neziskové organizace spolu se zahraničními k tomu, že se snaží v tento den lidem připomínat, že odkázat svůj majetek nebo jeho část dobročinným organizacím je jednoduchá možnost, jak podpořit dobrou věc.

V poslední vůli mohou lidé zajistit svou rodinu a blízké, mohou v ní ale pamatovat také na charitu a nasměrovat své finance k nějakému účelu jejich srdci blízkému. V České republice se stále jedná o velmi citlivé téma spojené s mnoha dogmaty. Mezi lidmi panuje obava, že když sepiší poslední vůli, dříve zemrou nebo že se jejich rozhodnutí nesetká s porozuměním ze strany příbuzných. Často však jde jen o předsudky. Z ankety serveru Novinky.cz vyplývá, že více než 80 % z 8 000 dotázaných by nevádilo, pokud by jejich příbuzní odkázali část svého majetku na dobročinnost. Americký výzkum přichází s ještě překvapivějším

výsledkem, když říká, že lidé, kteří sepiší závěť ve prospěch dobročinné organizace, se dožívají vyššího věku než zbytek populace.

Sepsání závěti je silně osobní záležitostí každého člověka, stejně tak jako rozhodnutí odkázat svůj majetek či jeho část některé z neziskových organizací. Tak k němu také přistupujeme, tedy se vším respektem, úctou a porozuměním. Je to právě tento krok, který dává jistotu, že pomůžete tam, kde je to podle vás nejvíce potřeba. Odkaz v závěti je přirozený způsob jak pokračovat v podpoře dobré věci.

SPORTEM KU POMOCI DĚTEM

Dusot nohou dopadajících v pravidelném rytmu na rozpálený asfalt, bouřlivá divácká kulisa, fantastické běžecké výkony... Přesně taková byla atmosféra vytrvalostních běžeckých závodů seriálu RunCzech

2016. Zúčastnilo se jich také 111 „našich“ běžců, kteří si startovní čísla zakoupili našim prostřednictvím a podpořili tak ohrožené děti. Právě díky jejich odhodlání a chuti běžet pro dobrou věc se nám po-

dařilo v letošním roce získat 88 803 Kč, které budou vynaloženy na pomoc dětem. Všem běžcům s dobrým srdcem děkujeme a věříme, že se na jejich podporu budeme moci spolehnout i v příštím roce.

ZAJÍMÁ VÁS: JAK CHRÁNÍME SOUKROMÍ DĚTÍ

Jana Pěchová, specialista externí komunikace

OBČAS SE SETKÁVÁME S DOTAZY DÁRCŮ NA TÉMA OCHRANY SOUKROMÍ DĚTÍ, O KTERÉ PEČUJEME V NAŠICH PROGRAMECH. ZAJÍMÁ VÁS, PROČ NEZVEŘEJŇUJEME JMÉNA A FOTOGRAFIE SKUTEČNÝCH DĚTÍ? PAK ČTĚTE DÁL.

Publikovat reálná jména a fotografie našich klientů můžeme jen při splnění

určitých, zákonem daných, podmínek. Abychom mohli použít fotografii dítěte, potřebujeme souhlas jeho rodičů. V případě dětí v pěstounské péči, potřebujeme souhlas biologických i náhradních rodičů, a to někdy není možné. I když souhlas rodičů získáme, přesto fotografie a skutečná jména dětí ve vyprávění příběhů používáme výjimečně. Proč tomu tak je?

Většina dětí z našich programů prožila nepříjemné až traumatizující zážitky, a proto se je snažíme uchránit před další traumatizací a před dalšími negativními zkušenostmi tím, že bychom jejich skutečný příběh medializovali či na něj jinak poukazovali. Věříme, že každé dítě si zaslouží veškerou možnou lásku, péči a pochopení a rovněž anonymitu, aby se mohlo se svými nešťastnými zážitky dobře vyrovnat. To je důvod, proč nikdy neuvádíme pravá jména a fotografie. Rádi se s vámi o příběhy dětí z SOS dětských vesniček podělíme, zejména o ty se šťastným koncem, ale vždy přitom budeme

v první řadě myslet na prospěch dětí a budeme respektovat a chránit jejich práva.

Jak vám tedy můžeme zprostředkovat příběhy, o nichž se dočtete na našich webových stránkách, v dárcovském časopisu Vesnička i na našem Facebooku? Vyprávíme vám příběhy skutečných dětí z SOS dětských vesniček z Prahy, Brna, Karlových Varů a z dalších lokalit, avšak s pozměněnými jmény a za použití ilustračních fotografií z našeho archivu. Ten obsahuje fotografie dětí z SOS dětských vesniček z celého světa a máme souhlas k jejich použití.

Tudíž si můžete přečíst příběhy Evičky, Honzika nebo Martínka, ale ve skutečnosti se jmenují Maruška, Marek nebo Daník a na fotografii může být například Andrea, Dominik nebo Marian z Bulharska nebo z jiné země.

Stefani, 12 let

SOS DĚTSKÁ VESNIČKA KARLOVY VARY VÁS SRDEČNĚ ZVE NA

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

VE ČTVRTEK 15. ZÁŘÍ OD 14 HODIN

Bohatý program bude zahrnovat prohlídku SOS dětské vesničky, vystoupení taneční a hudební dětské skupiny, výtvarné dílny pro děti, kouzelnické představení a mnoho dalšího.

Záštitu nad akcí převzal Krajský úřad Karlovarského kraje.

Svatošská 279, Karlovy Vary – Doubí

DARUJTE PRAVIDELNĚ KAŽDÝ MĚSÍC

DĚTI POTŘEBUJÍ PRAVIDELNOU PÉČI. POMOZTE NÁM ZAJISTIT PLYNULOU A DLOUHODOBOU POMOC OHROŽENÝM DĚTEM, KDYKOLI TO POTŘEBUJÍ.

VAŠE DARY MOHOU POMOCI NAPŘÍKLAD TAKTO:

- 140 Kč zajistí výtvarné potřeby pro terapii, která pomáhá dětem vyrovnat se s traumatickými a dramatickými životními změnami.
- 250 Kč poskytne měsíční zásobu vitamínů a výživových doplňků pro jedno dítě ve špatném zdravotním stavu.
- 350 Kč umožní intenzivní školní přípravu dítěte v rodině ohrožené odebráním dětí na dobu čtrnácti dnů.

STAŇTE SE NAŠÍM PRAVIDELNÝM DÁRCEM:

- Založte si prosím ve prospěch našeho účtu trvalý měsíční příkaz s Vaším variabilním symbolem na jakoukoliv částku, která vyhovuje vašim možnostem.
- Přihlaste se na www.sos-vesnicky.cz/ podporte/klub-patronu a my Vám obratem zašleme na Váš email veškeré potřebné informace.

HODNOTU ŠTASTNÉHO DĚTSTVÍ NELZE VYČÍSLIT, VAŠE DARY ALE MOHOU ZMĚNIT ŽIVOT OHROŽENÝCH DĚTÍ K LEPŠÍMU. DĚKUJEME VÁM.

GENERÁLNÍ
PARTNER

HLAVNÍ PARTNEŘI

V ROCE 2016 NAŠI ČINNOST PODPOŘILY TYTO INSTITUCE

Ministerstvo práce a sociálních věcí, Olomoucký kraj, Ivančice, Nejdek, Zábřeh, Šumperk, Benátky nad Jizerou, NF Albert, Karlovarský kraj, Hlavní město Praha, Karlovy Vary, Přerov, Bystřice pod Hostýnem, Lipník nad Bečvou, Prostějov.